

प्रयोजने यथा—राजकुमारेषु तत्सदृशेषु च गच्छन्सु 'एते राजकुमारा गच्छन्ति' । रूढावुपादानलक्षणा साध्यवसाना गौणी यथा—'तैलानि हेमन्ते सुखानि' । प्रयोजने यथा—'राजकुमारा गच्छन्ति' । रूढौ लक्षणलक्षणा सारोपा गौणी यथा—'राजा गौडेन्द्रं कण्टकं शोधयति' । प्रयोजने यथा—'गौर्वाहीकः' रूढौ लक्षणलक्षणा साध्यवसाना गौणी यथा—'राजा कण्टकं शोधयति' । प्रयोजने यथा—'गौर्जल्पति' ।

अत्र केचिदाहुः—गोसहचारिणो गुणा जाड्यमान्यादयो लक्ष्यन्ते । ते च गोशब्दस्य वाहीकार्थाभिधाने निमितीभवन्ति । तदयुक्तम् ।

सुखजननेऽन्वयोऽस्तीति भाव्यम् । नन्वेवं कथमत्र मुख्यार्थबाध इति चेत्, सर्षपादिस्नेहानां तिलभवत्वाभावात् । सामानाधिकरण्येनान्वयानुपपत्तेरेवात्र मुख्यार्थबाधत्वाङ्गीकारात् । न चैतत्पदार्थैकदेशस्य तिलस्नेहस्य तिलभवत्वसंभवात्कथमन्वयानुपपत्तिरिति वाच्यम् । तादृशान्वयस्याव्युत्पन्नत्वेनानङ्गीकारात् । नहि पिकहरिणविहंगमभुजंगा इत्यन्वयः केनाप्यप्रमत्तेनाङ्गीक्रियते । एवं च 'तैलानि सुखानि' इत्यत्र प्रतीयमानेनैतत्पदार्थेन तैलपदार्थस्यान्वयानुपपत्तिरेव मुख्यार्थबाधः । न चैवं 'गङ्गायां घोषः' इत्यादौ सर्वत्रैव तादृशमुख्यार्थबाधसंभवे किमिति ग्रन्थकारैर्मुख्यार्थबाधान्तरं दर्शितमिति वाच्यम् । विस्पष्टस्य मुख्यार्थबाधस्य प्रतिसंधानेनैवोपपत्तौ ऋष्टस्य तस्य प्रतिसंधानानुसंधानस्यान्याय्यत्वात् । एते राजकुमारा इति । अत्र विलक्षणपरिच्छेदकत्वरूपैकधर्मलक्षणसादृश्यसंबन्धेन राजकुमारास्तत्सदृशाश्च प्रतीयन्ते । सदृशानामपि राजकुमारवदादरणीयत्वं प्रयोजनम् । राजा गौडेन्द्रमिति । शोधयति दमनेन निर्वैरं करोति । तीक्ष्णाप्रवृक्षाङ्गविशेषः कण्टकपदस्य मुख्यार्थः । तस्य शोधनासंभवाद्दुःखदत्वेन तत्सदृशे शत्रौ लक्षणा । 'क्षुद्रशत्रौ च कण्टकः' इत्यादिकोषस्तु निरूढलक्षणाया एव ग्राहकः, न त्वभिधाया इति भाव्यम् । गौर्वाहीक इति । वाहीको हलवाहकः । गौर्जल्पतीति । जल्पनं व्यक्तवचनम् । तच्च गोर्न संभवतीत्यन्वयानुपपत्तिः । 'गौर्वाहीकः' इत्यत्र शाब्दबोधप्रकारं दर्शयन्परमतं निराकरोति—अत्र केचिदाहुरिति । गोसहचारिणो गोवृत्तयो गोत्वसमानाधिकरणा वा, जाड्यमज्ञत्वं मान्यं विदग्धकर्माक्षमत्वम्, आदिना दुःखसहिष्णुत्वादिपरिग्रहः । वाहीकार्थाभिधाने वाहीकरूपस्यार्थस्याभिधया बोधने निमितीभवन्ति प्रवृत्तिनिमित्ततामुपयान्ति । ननु गोत्वे गृहीता

१. वाहीक इति । वाहीको नाम देशविशेषः । तत्रत्यः पुरुषो वाहीकः । केचिच्च बहिर्भेनो वाहीक इति व्युत्पत्त्या सदाचारबहिर्भूत इत्यर्थः । 'बहिषष्टिलोपो यच्च,' 'ईकश्च' इति वार्तिकान्यां टिलोपे ईककि च कृते ववयोरभेदाद् वाहीक इति रूपम् इत्याहुः ॥

१. 'तूपादानलक्षणा सारोपा गौणी' इति ग-पुस्तकेऽधिकम्. २. अत्र 'सौन्दर्याद्यतिशयः प्रयोजनम्' इत्यधिकं ग पुस्तके.